

Sag, og jeg maa derfor ønske, at ærede Medlemmer, som herefter faae Ordet, ikke ville gaa videre i den Retning. Jeg kan derhos heller ikke negte, at det forekommer mig, at den ærede sidste Tale med Hensyn til flere af de Punkter, der af ham bleve berorte i den seneste Del af hans Foredrag, noget glemte Forfjellen imellem en 1ste og 2den Behandling. Det er dog vistnok naturligt, at de mere specielle Punkter gjemmes til 2den Behandling, og at 1ste Behandling nærmest dreier sig om mere almindelige og principielle Spørgsmaal.

Den 2den Landsrådsmand for 9de Kredss har Ordet.

Strup: Efter at have forvissat mig om, at den høitagtede Justitsminister er tilstede, skal jeg tillade mig at rette et Par Bemærkninger til ham i Anledning af det Foredrag, vi nys hørte af ham. Jeg skal ikke inplade mig videre paa den første Del af de Betragtninger, den høitagtede Justitsminister anstillede, nemlig om, hvorvidt Positionerne paa Finantslovens Udgiftside ere forpligtende; denne Strid eller den Uenighed, som der paa dette Punkt er tilstede mellem den høitagtede Justitsminister, og jeg tør vel sige ogsaa den høitagtede Finantsminister, og de Herrer nuværende og forhenværende Statsrevisorer, tror jeg, at jeg ganske rolig tør overlade de Herrer selv at udfjempe. Naar derimod den høitagtede Justitsminister gif videre og meget videre, idet han udtalte, at det endog, hvor Udgiftsposter paa Finantsloven fuldbyrdede Bestemmelser i særlige Love, efter hans Mening kunde være tvivlsomt, om den samlede Bestemmelse var absolut forpligtende for Regjeringen, da tror jeg ikke, det lykkedes den høitagtede Justitsminister at fremkomme med noget afgjørende Bevis for Rigtigheden af sin Formening. Den høitagtede Justitsminister gjorde ganske vist gjældende, at, hvor en særlig Lovs Bestemmelse i Overensstemmelse med en Bestemmelse i det paagjældende Mars Finantslov skulde komme til Udførelse i det enkelte Finantsaar, der var Positionen utvivlsomt forpligtende; men det forholdt sig efter hans Formening anderledes, hvor selve Foranstaltningen, der var Gjenstand for den særlige Lovs Be-

stemmelse, strakte sig ud over flere Aar. Jeg hørte vel, at det ærede 8de Kongevalgte Medlem (Fischer) rettede en udtryffeligt Forespørgsel til den høitagtede Justitsminister om, hvorledes denne Distinktion egentlig skulde forståas, men den høitagtede Justitsminister har endnu ikke benyttet Leiligheden til at klare dette Spørgsmaal, og jeg vil derfor udtryffeligt gjentage det. — Jeg kan ikke Andet end lykønske Benerne af de jydske Jernbaneanlæg og særlig af de her, saa ofte omtalte vest-jydske Jernbaneanlæg til, at man ikke lod sig bevæge til at tage Tidsfristerne ud af Loven af 24de April 1868; thi det viser sig jo, at, skjøndt man har forsynet denne Lov med en absolut Tidsfrist, der ikke maatte overskrides — der staar: senest inden den Tid skulle de være anlagte — og, skjøndt man har forsynet denne Lov med en udtryffeligt Bemyndigelse til at afslutte Kontrakten, saa reiser der sig alligevel nu i det seneste Dieblif, hvor Spaden skal sættes i Jorden for at faae Anlægget fuldbyrdet, Modstand og Indsigelse mod Fuldbyrdelser af disse Lovbestemmelser. Hvor ganske anderledes vilde Sagen ikke have stillet sig, dersom vi Bener af det vest-jydske Jernbaneanlæg ikke havde været saa forsigtige at fastholde disse af mig nævnte Bestemmelser i den paagjældende Lov. Jeg erindrer meget vel, at Modstanden mod, at disse Bestemmelser bleve staaende i Loven, den Gang blev reist netop fra den samme Side, fra hvilken der ikke desto mindre nu lægges Banfælgigheder i Veien for at faae Loven fuldbyrdet. Naar den høitærede Justitsminister udtalte den Formening, at man ved Bedømmelsen af, hvorvidt en Bestemmelse, som er tagen i en særlig Lov, og som er godkjendt — det være mig tilladt at bruge dette Udtryk — ved en Bevilling i en Finantslov, er forpligtende for den paagjældende Regjering, ikke skulde kunne komme igjennem ad den rent formelle Retsvei, saa er jeg deri fuldstændig uenig med den høitærede Justitsminister; hvor stærkt Ordene end faldt fra den høitærede Regjerings Side nu i Diebliffet, hvor den høitærede Regjering tvivler — som jeg antager med god Grund — om at faae en særlig Skattelov sat igjennem, saa holder jeg mig fuldstændig overbe-